

UGRAI PILLANATOK

Ugrai Pillanatok, Kis-sárréti civil közéleti folyóirat. Kiadja a Nimfea Természetvédelmi Egyesület a UNDP-GEF program pénzügyi támogatásával. A lap az Élő Tisza program stratégia partnere a tájgazdálkodási törekvések megvalósításáért és a tiszai alföld vidékfejlesztéséért.

Szerkesztő: Bereczkiné Makra Márta. **Felelős kiadó:** Sallai R. Benedek

I. évfolyam 2. szám

2006. november

Kedves Biharugraiak!

Szeretném Önöket tájékoztatni a jövőben azokról a törvényalkotási folyamatokról, melyek leginkább érintik Önöket.

Ilyen a nyugdíjrendszer átalakításáról szóló törvénymódosítás.

A szocialista-liberális kormány egyensúly intézkedéseinek következő áldozatai a már nyugdíjban lévők és akik a jövőben szándékoznak nyugdíjba menni. Az országgyűlés napi rendjén lévő nyugdíjrendszer átalakításáról szóló törvény módosítással 2009-15 között 60 milliárd forintot spórol a kormány a nyugdíjasokon. Különösen a nőket büntetik amikor az 57 éves előrehozott nyugdíjkorhatárt 60 évre emelik.

Változások:

1.) Megváltoznak a korhatár előtti nyugdíjba vonulás feltételei.

A férfiak 2009-ben is 60 évesen mehetnek előrehozott nyugdíjba. A nők előrehozott nyugdíja 57-ről 59-re 2012-től 60 esztendőre változik. Az 50 és 55 év között születettek kerülnek a korábbtól kedvezőtlenebb helyzetbe. Az úgynevezett „Ratkó korszak” gyermekei. Ekkor születtek a legtöbben.

2.) Átalakul az egyes foglalkoztatási csoportok nyugdíj-kedvezményeinek rendszere.

Honvédség, fegyveres, rendvédelmi szervek munkatársai kedvező feltételekkel mehetnek nyugdíjba 25 évi szolgálat után.

3.) Átalakulnak a nyugdíj melletti keresőtevékenység szabályai.

2008-tól választani kell mindenkinek, hogy kereső tevékenységet folytat, vagy kéri a korhatár előtti nyugdíjazását. Tehát választani kell nyugdíj és a keret között. Korhatár fölött munkavállaló nyugdíjasok 8.5 % megfizetése fejében többlet nyugdíjra szerezhet jogot.

4.) Változik a nyugdíj kiszámítása.

A korábbihoz képest kedvezőtlenebb kiszámítás lép életbe.

5.) Új rehabilitációs rendszert alakítanak ki.

Az aktív korú emberek közül csaknem 700 ezren részesülnek rokkantságuk, egészségük megromlása miatt nyugdíjban. Új rehabilitációs rendszert építenek ki a rokkantak felülvizsgálatára. Bármikor behívhatják őket.

Olyan programot dolgoznak ki, mellyel a munkaképességet növelik majd. Arról nem szól a törvény, hogy hány munkahelyet teremtenek majd annak érdekében, hogy úgy a nők, mint a férfiak foglalkoztatása javuljon!

A vitában arra hívtam fel a kormány figyelmét, hogy nem azért nem dolgoznak az emberek mert nem akarnak, hanem mert nincs munkahely. A vállalkozók terheit növelték, az önkormányzat és intézményeit pénz megvonással kényszeríti a létszámcsökkentésre.

Tehát nem hogy javulna a foglalkoztatási helyzet hanem romlik, különösen a hátrányos helyzetű régiókban, ahol mi is élünk.

A hosszútávú átfogó nyugdíjreform első lépéseit vezetik be 2008- január 1-től.

Vígh Ilona

polgármester, országgyűlési képviselő

Biharugra, 2006. novembere

Kedves Olvasó!

Az igazat megvallva kevés tapasztalattal, bevallom félve, aggódva fogtam hozzá az első biharugrai lap szerkesztéséhez. Félve, mert tartottam a közönytől és a passzív szemlélettől az előzetes, nem túl biztató vélemények kapcsán. Aggódva, mert nehéz a köznek objektív és sok szempontból megfelelő olvasnivalót a kezébe adni.

Az első szám megjelenése után, és a hozzám befutott kritikák, észrevételek alapján azt gondolom, hasznos és fontos lehet ez a lap a falu életében, ezért igyekszem megőrizni, megtartani, fejleszteni, javítani, amihez az Önök megtisztelő segítségét kérem!

Szeretném megköszönni a véleményeket, és mindenki számára felajánlani a lehetőséget, hogy gondolatait, ötleteit, pártállástól, világnézettől függetlenül közölje az újságunk hasábjain.

Lapunk attól lehet sokszínű, és attól lesz objektív, ha minél többen, többféle véleményt közzé tesznek. Kérem tehát keressenek, írjanak, tegyék bővebbé, színesebbé ezt a kis helyi lapot!

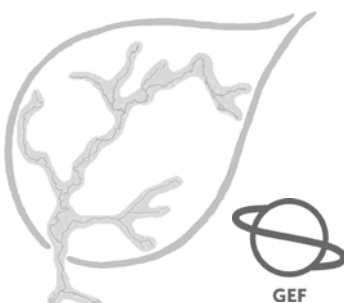
Barátsággal:

Bereczkiné Makra Márta

Településünk vendége volt prof. Dr. Iván László pszichiáter, egyetemi tanár, és érdekes előadást hallhattunk tőle „Fennmaradásunk esélyei és kockázatai” címmel. Köszönjük a megjelenteknek az aktív részvételt!

Élő Tisza Program a tiszai alföld
társadalmi fennmaradásáért

E számunk tartalmából:

- Alakuló ülés
- Biomassza
- Veszélyben a művészetoktatás!
- Iskolai forgácsok
- Kis-sárréti táborok
- Hírek az ovódából
- Megemlékezés 1956-ról
- Zotya rovat

Önkormányzati hírek

Képviselő-testületi alakuló ülés

Biharugra Önkormányzat Képviselő-testülete 2006. október 12-én (csütörtökön) 14,00 órakor tartotta alakuló ülését.

Az ülést Kiss Zoltán korelnök nyitotta meg, majd felkérte Domokosné Tóth Katalint a Helyi Választási Bizottság elnökét, aki beszámolt a helyhatósági választás eredményéről és átadta a képviselők valamint a polgármester részére a megbízóleveleket. A képviselők, majd a polgármester ezt követően esküt tettek. Ezután a polgármester ismertette programját, melyet az elkövetkezendő nyolc év alatt szeretne teljesíteni.

A képviselő-testület alpolgármesternek választotta Kiss Zoltán képviselőt, aki a polgármesterhez hasonlóan tiszteletdíj nélkül látja el feladatát.

A képviselő-testület megválasztotta ügyrendi bizottságát, melynek elnöke Tóth Elek, tagjai Bíró Gyula és Szoboszlai Zoltán

képviselők lettek, majd megbízta a szervezeti és működési szabályzat felülvizsgálatának elkészítésével őket.

A testület szándéknyilatkozatot fogadott el arról, hogy mikrotársasági társulást alakít Geszt, Mezögyán, Okány, Újszalonta, Zsadány községekkel és közös pályázatot nyújt be ezen településekkel az Interreg III/A-ra.

A pályázat elkészítéséhez szükséges 600 ezer Ft-os saját erőt Geszt Község Önkormányzata magára vállalta.

A képviselő-testület megalakulását követően még két alkalommal ülésezett. Mindkét ülésen a képviselők a község településrendezési tervét vitatták meg, melyet a budapesti székhelyű Benedek és Társa Kft. készít. A rendezési terv végleges formában történő elfogadására várhatóan ez év végén kerülhet sor.

Alakuló ülés

Termelőkkel való találkozó

Biomassza ütem Sarkadon

November 2.-án került sor az alapkövetelésére annak a biomassza üzemnek, mely részét képezi annak a többlépcsős projektnek, amit a Bio-Ma Magyarország ZRT. Szándékszik megvalósítani a sarkadi Ipari Parkban (a volt cukorgyár területén), ami mintegy 5 milliárd forintos beruházást jelent.

Az első lépcsőben 2007 júniusára megépülő üzem alapanyagát olajos magvak, káposztarepce ill. napraforgó képezik. Második lépcsőben kerül megépítésre a bioethanol üzem, melynek alapanyaga a kukorica, majd ezt követően a biogáz üzem ill. egy villamos energiát termelő hőerőmű.

Éves szinten ez mintegy 50-60 ezer tonna repce és napraforgó, valamint kukoricából 40-50 ezer tonna beszállító kapacitást igényel, amit a megye ill. térségi vezetés kérésére a Társaság elsősorban Békés megyei termelőktől szándékszik beszerezni.

Mit jelent ez a termelők számára? Kiszámítható biztonságot, azt amit a mezőgazdaságból élők mindegyike szeretne: hosszútávú berendezkedést, tervezhető viszonyokat, megfelelő felvásárlási árat.

A gazdákkal, termelőkkel való kapcsolat kiépítése érdekében kerültek megrendezésre a térség különböző településein (Sarkadot követően

Keresztúron, Méhkeréken, Kötgyánban) azok a találkozók melyeken részt vehettek mindazon termelők, gazdák akik a térség jelenlegi mezőgazdasági kényszerhelyzetében alternatív megoldási lehetőséget keresnek. Így volt ez Biharugrán is, ahol a termelőkkel való találkozót Vigh Ilona polgármester asszony szervezte meg.

Az egybegyűlteknél Péczeli Tibor termeltetési igazgató az R.t. bemutatása után felvázolta, hogy milyen lehetőségek kínálóznak az üzem létrejöttének köszönhetően, valamint azt hogy milyen előnyöket biztosítanak a termeltetés-felvásárlás során a térségbeli gazdáknak. Amint elmonda, a kapcsolat kiépítése és fenntartása érdekében szükséges bizonyos lépéseket megtenni, úgymint esetleges profilváltás, a vetőmagvak minőségi kiválasztása, a tudomány bevonása, rendszeres kétirányú kommunikáció. Ismertette a termeltetési szerződés feltételeit, előnyeit valamint a garanciákat. Ezt követően kötetlen beszélgetésre került sor, majd Péczeli igazgató megköszönte a gazdák érdeklődését és a polgármesterasszony segítőkészségét.

Az egy hónap múlva esedékes újabb találkozóra minden érdeklődőt tisztelettel várnak.

Iskolai „forgácsok”

A régmúlt időkben

Bihar népe szinte kezdettől fogva a reformáció helvét(kálvini) irányát vallotta. Biharban már az 1550-es évektől kezdődőleg beszélhetünk népoktatásról. Színtere mindenütt az egyház, illetve az annak kezelésében lévő iskola volt, amelyben az írást, olvasást (nagyobb községekben a deák műveltség kezdőfokait is) tanították.

Az oktatók a kezdetekben a lelkipásztorok, majd később teológiai végzett iskolamesterek voltak. A reformáció tana szerint az iskola a templom előcsarnoka, s az egyház veteményes kertje.

Arra törekedett, hogy Isten ígését ne csak hallgathassák, hanem olvashassák is hívei.

A biharugrai oktatás történetének legkorábbi (fellelt) írásos emléke 1788-ból datálódik. A Tiszántúli Református Egyházkerület Levéltárában megtalált latin nyelvű bejegyzés (esperesi feljegyzés) 1788. január 9.-én történt.

Nomen Ecclesiae et Scholae (Az egyházközség és iskola neve): **UGRA**

Nrus Animas (Lélekszám): **160**

Nomen Pastoris (A lelkész neve): **Nic. Meszaros** (Mészáros Miklós)

Nomen Ludi Magister (Az iskolamester neve): **Sigis Csató** (Csató Zsigmond)

Numerus Discipulorum (A tanítványok száma): **50**

Punctio mores cocum (Vélemény a tapasztaltakról):

illi probati : (korábban elismert) hic ineptus: (most ügyetlen)

Nomen Curatoris (A presbitérium elnöke): **Step. Bertalan** (Bertalan István)

Napjainkból

Intézményünknek jelenleg 62 tanulója van, akiket 8 tanulócsoportban. oktatunk, nevelünk.

A rohamosan csökkenő gyermeklétszám miatt eddig egy osztályt kellett összevonnunk. Jelenleg a 3. és a 4. osztályosok tanulnak együtt.

Az alacsony osztálylétszámok ideális pedagógiai munkára biztosítanak lehetőséget. Gyermekünk mindennapjait, tanulmányi munkájukat kirándulásokkal, színvonalas szabadidős programokkal igyekszünk színesebbé tenni.

Szeptember 21-én 60-an vettünk részt egy hangulatos őszi kiránduláson, melynek során megtekintettük Békéscsabán a Munkácsy-kiállítást, majd Szarvasra látogattunk el, ahol az arborétum pompás növényvilágával ismerkedtünk.

Visszaútban a Kondorosi Csárdát is megismerhették tanulóink.

S hogy az egész napos program gyermekeinknek csak 1000.Ft-ba került, azt – s mondhatni még nagyon sok mindent – a Biharugra Gyermekéiért Alapítvány bőkezű támogatásának köszönhetjük.

Ismét veszélyben a művészetoktatás!

Magyarországon a művészetoktatás évszázados hagyományra tekint vissza. A zeneoktatás régóta iskolai keretek között folyik. A tánc-, a képző- és a színművészet magas színvonalon, de a közművelődés keretein belül működött igen sokáig, és a 90-es évek második felétől csatlakozott az alapfokú művészetoktatás rendszeréhez.

Sok iskola alakult, melynek szakmai háttérét olyan szakemberek adták, akik már bizonyítottak szakmájukban. Lehetővé vált, hogy a művészetoktatásban a részvételt ne a gyermek szüleinek anyagi lehetőségei határozzák meg. Külön örvendetes, hogy sok művészeti iskola jött létre, amely felvállalta a hátrányos helyzetű, kis lélekszámú települések gyermekeinek magas színvonalú művészeti nevelését.

Hazánkban a népművészeti mozgalmak mindig is példaértékűek voltak Európa többi országa számára és az alapfokú művészeti iskolák keretein belül működő oktatás az elmúlt tízezeréves évben minden művészeti ágban kiváló szakmai és pedagógiai eredményeket mutatott fel.

Az alapfokú művészeti nevelés nem pusztán szakmai képzést jelent, hanem a napjainkban különösen felértékelődő érzelmi nevelést is. A gyermek- és ifjúságvédelemben szintén igen fontos szerepet játszik, hiszen az itt működő közösségek meghatározói egy-egy település azon lehetőségeinek (sok esetben az egyetlen lehetőséget jelentve), amely a gyermek és ifjúsági korosztály számára szabadidős elfoglaltságot, az elkallódás elkerülését jelenti.

Mindemellett eme iskolák művészeti csoportjai a települések kulturális életének szerves része. Azon túl, hogy műsoraikkal a helyi rendezvények programját színesítik, méltán képviselik településüket térségi és országos rendezvényeken, külföldi művészeti fesztiválokon.

Az elmúlt két év költségvetés megszorításai a finanszírozhatóság és működőképesség határaira csökkentették a művészeti iskolák támogatását. A Magyar Köztársaság 2007. évi Költségvetési Törvénytervezetében az alapfokú művészeti oktatás csoportos képzési forma (tánc, képző- és színművészet) normatív támogatását 40 ezer Ft-ban határozták meg, szemben a jelenleg érvényben lévő 59 e Ft/fő/év normatívával.

Amennyiben a jelzett összeg életbe lépne, az 2007. januártól a művészeti iskolák működését lehetetlenné tenné, illetve a kiegészítő támogatást az oktatásban résztvevő gyermekek szüleinek kellene áthárítani. Ez gyökeresen ellentmond az esélyegyenlőség manapság oly sokat hangoztatott elvének, hiszen ismerve az anyagi lehetőségeket, a szülők nagy része nem tudná e megnövekedett terheket vállalni és nagyon valószínű, hogy a települések önkormányzata sem lenne képes azt pótolni.

A művészeti iskolák felszámolása még ebben a nehéz gazdasági helyzetben is végzetes hiba volna, hiszen ezzel óriási értékek pusztulnának el és kulturális életünk oly mértékben elszegényedne, amely a későbbiekben nem, vagy csak nagy áldozatok árán, magas költségekkel lenne korrigálható. Felelős gondolkodást kérünk a döntés hozóktól, hiszen a jövő nemzedékéről van szó.

Szabó Csaba, néptáncpedagógus

a „Leg a láb” Alapfokú Művészetoktatási Intézmény igazgatója

Hírek a napközi otthonos óvoda életéből

Óvodánkba 24 kisgyermek tölti napjait barátságos, otthonos környezetben. Sokat játszunk, verselünk, mesélünk, rajzolunk, gyurmázunk. Jól felszerelt tornaszobánkban, tágas udvarunkon mindennapi mozgásigényüket kielégíthetik kicsinyeink.

A mindenkori Önkormányzati vezetés segítségével egy olyan szép környezetet tudunk biztosítani, amivel a szomszéd települések közül nem sokan dicsekedhetnek. Az óvoda dolgozói a szülőkkel együttműködve mindent megtesznek, hogy a gyermekek jól érezhessék magukat. Színházi előadásokat, ünnepségeket szervezünk, amelyen apukák, anyukák, testvérek, nagymamák, nagypapák is részt vehetnek. Minden évben nagy élmény a közös Téli-várás és az Adventi készülődés. Ilyenkor a családtagokkal együtt feldíszítjuk az ovi karácsonyfáját, díszeket, csigatészta sodrunk, mézes sütit sütünk, amihez felhasználjuk a gyermekek által gyűjtött diót is. A háromnapos készülődést közös ünnepi ebéddel zárjuk, amit szintén együtt készítünk el. A téli szünet előtti utolsó nap a gyermekeké. Ilyenkor verses-dalozás műsorral köszöntjük az ünnepet és ajándékkal lepjük meg őket.

Jól felszerelt óvodánkban minden adott a gyermekek egészséges, harmonikus fejlődéséhez. Szűkös költségvetésünket szülők, vállalkozók adományaiból igyekszünk kiegészíteni, hogy minél több változatosabb fejlesztő-konstrukciós játékokkal tudjuk évente legalább kétszer bővíteni eszköztárunkat. A gyermekek sokoldalú fejlesztése érdekében logopédiai-, angol nyelvi-, és hittanfoglalkozásokat is szervezünk a szülők igényei szerint. Az Önkormányzat támogatásával ez év szeptemberétől minden gyermek ingyenesen étkezhethet, ami a családoknak nagy segítséget jelent.

Terveink között szerepel az országos „ZÖLD OVI” hálózathoz csatlakozás, amely sok segítséget nyújtana gyermekeink természet iránti szeretetének, felkeltéséhez. Pályáztunk már „MADÁRBARÁTKERT” cím elnyerésére, amit sikeresen el is nyertünk. Udvarunkon őshonos gyümölcsfákat ültettünk, madáretetőket helyeztünk el, ahol egész évben megfigyeléseket végzünk. Ősszel-tavasszal tanulmányi kiránduláson veszünk részt a KÖRÖS-MAROS NEMZETI PARK területén, ahol nagyon sok tapasztalatot gyűjthetnek gyermekeink.

A pályázaton nyert madáretetőket télen folyamatosan feltöltjük enivalóval, és megfigyeljük az itt maradt madarak életét. Óvodásaink érzik, hogy az ő gondoskodásuk nélkül ezek a kis élőlények nagy része elpusztulna.

Az óvoda mindennapjairól folyamatosan fényképeket készítünk, amelyet a fali újságunkra kitéve a szülők megtekinthetnek. Nagy örömmel tölt el bennünket, hogy már az iskolába járó gyermekeink sűrűn meglátogatnak bennünket, mi mindig szeretettel látjuk és várjuk őket.

Szeretnénk ha az elkövetkező években is még sok kisgyermeknek tudnánk boldog, vidám kiegyensúlyozott óvodai életet biztosítani.

Mikics Imréné, óvodavezető

Biharugra, 2006.november 08.

VIHARSARKI ESÉLYEK

Békés megye északkeleti csücskében, Biharugra központtal is elindult egy kezdeményezés, ami azt hivatott szolgálni, hogy a helyben élő emberek a megváltozott körülményekhez alkalmazkodva, új ismeretekre szert téve, azokat hasznosítva boldogulni tudjanak szülőföldjükön, s végre megpróbáljanak saját lábukra állva esélyt teremteni a fennmaradáshoz. A kezdeményezés az Élő Tiszáért program része, igyekszik minden lehetőséget megragadni az ötletek véghezvitele érdekében, segítve a helybeliek jövőbeni boldogulását.

A Kis-Sárréten végzett sikeres munka érdekében szükséges a témába vágó rendezvényeken való részvétel, azok helybehozatala, ezáltal az itt élők és a programért felelős emberek közötti kapcsolat és kommunikáció feltételeinek megteremtése. A gazdákat, valamint a hivatalos munkahellyel nem rendelkezőket el kell hívni a számukra szokatlan fórumokra, s rá kell bírni őket az együtt gondolkodásra, hiszen a program csak velük együtt lehet teljes, és így sikeres. Szemléletváltást kell generálni, hiszen mindannyiunk közös érdeke kell legyen a tisztán látható jövő. Senki nem kívánja gyermekeit a bizonytalanság érzésével felnevelni.

Ezen a téren már történtek is előrelépések: egy rendezvény keretében bemutattuk Biharugrán a Szövetség az Élő Tiszáért Egyesületet (SZÖVET) Kajner Péter egyesületi titkár segítségével. Itt volt még Sallai R. Benedek, aki a Nimfea Természet-

védelmi Egyesület ügyvezetője, Vígh Iлона, településünk polgármestere, egyben országgyűlési képviselő, illetve Bíró István, a Körös-Maros Nemzeti Park területi képviselője, s közösen tartottunk a helybéli gazdák részvételével egy bemutatkozó rendezvényt, fórummal egybekötve.

A rendezvényen a környékbeli polgármesterek közül nem mindenki jelent meg, ezt sajnálattal vettük tudomásul, hiszen a program számukra ugyanolyan fontos lehet, mint a mi számunkra, ám ettől függetlenül érdemi vitára is sor került. Összefoglalni nehéz az elhangzottakat, de egyvalamiben megegyeztek a vélemények: a vidék megtartásának kulcsa nem feltétlenül a globalizáció, sokkal inkább az ártéri tájgazdálkodás megteremtése, a biológiai változatosság megőrzésének, gyarapításának figyelembevételével, a falvak, a környék önálló arculatának megőrzése, a falusi turizmus, az ökoturizmus és a helyi természeti és kulturális értékek ápolása, védelme.

A környéknek be kell rendezkednie egyfajta önfenntartásra az előbb említett irányvonalak mentén, úgy, hogy a helyiek anyagilag is érdekeltek legyenek a célok megvalósításában, hiszen ez újfajta, valószínűleg jobb megélhetési formát, vagy annak lehetőségét teremtheti meg számukra úgy, hogy ember és természet is jól jár. Ennek megvalósítását ki-ki másban látja, de az már eredmény, hogy van miről és van kikkel gondolkozni a dologról. Mindezek lehetőségek, hogy végre elin-

dulhat a közös, érdemi munka, együtt és egymásért.

Az ilyen fórumokat rendszeressé kívánjuk tenni, ami feloldhatná az ismeretek és információk hiánya miatt kialakult konfliktusokat, sőt, akár azok kialakulását is segíthetne megelőzni.

A környékbeliek megszólítására való törekvés 2006 októberében az Ugrai Pillanatok című, havi rendszerességgel jelentkező kiadvány megjelentetésével hasznos csatornához jutott. A lapban helyi önkormányzati, kulturális, kulináris, vallási és a gazdákat érintő fontos információk kaptak helyet.

A kiadványt a közeljövőben szeretnénk még változatosabb tartalmú írásokkal bővíteni, egyben helyet kapnának benne a fórumokon, összefüggésben elhangzott ötletek, gondolatok és egyéb hasznos felvetések. Mind a kiadvány, mind a fórumok a jövőben szolgálnák a programba való tagtoborzást is. A gazdacseré és a az egyéb oktató jellegű törekvések hasznos információk forrása lehet a szemlélet váltás, a gondolkozás elindításában.

Az önállóságot, a saját ötletek megvalósítását különböző támogatásokra pályázva tudnánk előnyösen segíteni. A jövőben nagyobb figyelmet kell szentelnünk a pályázatoknak, a pályázatkészítésnek, hogy a forrásteremtés lehetősége, illetve a forrásokkal való gazdálkodás saját kezünkben legyen.

Makra Márta

Hírek a református egyházközség életéből

Deák Fogarasi András lelképásztor rovata

Az 1956-os forradalom 50-ik évfordulójára

Textus: Ezsdrás 9:7,13-15. Énekek: 90 zsoltár, 462.

Emlékezni gyűltünk össze ma, hősi halottainkra és az 1956 forradalom áldozataira.

Amikor emlékezünk, visszatekintünk, hogy erőt mértsünk őseink tisztá, szent hitének forrás-vizéből. Amikor emlékezünk, tanulunk hibáinkból és épülünk sikereinkből. Ha nem emlékezünk, könnyen a feledés homályába merül az erény és a bűn. Ha nem vigyázunk, könnyen megszépül a dicsstelen múlt, új arcot ölt magára a bűn, a modernség köntösébe öltözve újra felbukkan, hogy ismét romlásba döntsen.

Mire emlékezünk, mit látunk ma, ha visszapi-lantunk 1956 októberére?

A XX század magyar történelmének csúcspont-ját, az emberiség történelmének ritka, nem mind-nennapi pillanatát láthatjuk. Látjuk, amint Dávid szembeszáll Góliáttal. Látjuk, amint ez a kicsiny magyar nép parittyát lóbalva a kezében óriási elszántsággal, bátorsággal, szabadságvágygal a szívében, szembeszáll a kor leghatalmasabb, leg-félelmetesebb, legistentelenebb birodalmával. Ez a maroknyi kis nép, 1956 októberében, példájával bebizonyította, hogy Isten segítségével a gonosz uralma megrendíthető. Sötét esztendőket véres ter-rorja és megalázó hazugságai után, a magyar nép fellázadt az idegenek által rákényszerített diktatú-ra ellen és megtörtént a csoda. Kitért a spontán forradalom és mint valami tisztító tűz, úgy söpört végig az országon. Tíz hosszú esztendeig, övük volt minden. Övük volt az ifjúság, akiket a maguk képére formálhattak. Övük volt a példaadóan en-gedelmes munkásság, akik a rendszer kedvezmé-nyezettjei voltak. Övük volt a nincstelen paraszt-ság, mert a közösből, legalábbis a jelszavak szerint mindenki egyformán részesült. Elnémítottak minden kritikus hangot, átírták a tankönyveket, államosították az egyházi iskolákat, kórházakat. Övük volt minden alkalom és mégis, egy isteni sugallatra egyszerre ellenük fordult a nép, akinek nevében beszéltek. Ellenük fordult az ifjúság, a nemzet lelke, a munkásság, a parasztság, az értel-miség. Amikor azt hitték, hogy mindent megnyer-tek, egyszerre mindent elveszítettek.

Egy nép, akitől elveszik a hitét, a tulajdonát, akit megfélemlítenek, akit hiábavalóságokkal és hazu-ságokkal traktálnak, egy idő után a pesszimizmus, a szomorúság depresszív állapotba süllyed és vagy elpusztul, vagy lelkiismeretét örökre elnémítva, túlélővé alázza magát, vagy elemi erővel robban ki belőle, a tisztaság, az igazság, a jószág, az Isten utáni vágy. 1956-ban az utóbbi történt. Megteltek a temp-lomok, megszólalhatott Mindszenti, Ravasz, Ordas és a többi elnémított hitvalló püspök. A gyermekek 80-90 százalékát írárták be újra hittanra. Ekkor lát-szott meg az, hogy Magyarország az ateizmus és a materializmus terjedő mélye ellenére is, keresz-tyén kultúrájú és erkölcsű nép maradt.

Emlékezhetünk-e templomban erre a forra-dalomra? Azt gondolom igen, mert ez a forra-dalom tiszta volt. Ebben a forradalomban egy- két túlkapástól eltekintve az emberek nem a hatalo-mért, nem az ember arcú ideológiáért harcoltak, hanem saját önzésüket háttérbe szorítva, egy nép hazugságmentes, félelemmentes életének a szabadságáért. Ebben a forradalomban a magyar nemzet először a világon, világosan és egyértel-műen cáfolta meg a kommunista eszmerendszer, értékrend, gondolkozásmód, még sokáig nyugat-on is hitelesnek vélt hazugságait. A magyar nem-zet határozott nemet mondott, egy krisztuspót-lónak szánt, véres, emberi megváltási kísérletre. Tette ezt bámulatos nagyvonalúsággal és megbo-

csatani tudó bölcsességgel. A forradalom tisztaságát jelezi, a bűnbocsánat gyakorlása, a rend fenntartása, a vezetői józan, mérsékelt hangvitele. Ebben a néhány napban, Is-ten megengedte, hogy a ma-gyarság megízlelje az örökké-valóság isteni rendjének és szabadságának jó ízét. Ezért volt ez a forradalom más, mint a többiek.

Mit látunk meg? Látjuk 1956 novemberét. Lát-juk a nyugat árulását, az orosz tankokat, az utcán heverő holttesteket. Látjuk a pesti srácok ember-feletti küzdelmét, a véres megtorlást, a kirakat-pereket. Látjuk az akasztottak erdejét, a nyugatra kitértorgók százait. Látjuk az évtizedes hazu-dozást és történelemhamisítást. 1956-ban Góliát halálos sebet kapott, de nem halt meg azonnal, haláltusa még évtizedekig eltartott, mindeköz-ben pedig gyilkolt, rombolt és óriási pusztítást végzett a lelkekben. A forradalom elbukott és ez megtörte közösségi erőnk, összetörte ön-bizalmunkat, nemzeti öntudatunkat és a túlélők népévé alacsonyított. A túlélés érdekében a leg-többben, lemondtak mindenről, ami szent és tiszta. Lemondtunk hitünkéről, a becsületünkéről és lassan a vérünké vált a hazugság, a félelem, a közöny, az ideológia. A túlélés érdekében, alkalmazkodtunk. Persze Góliát, akinek a terrorjától azt hittük soha sem szabadulhatunk meg, igyekezett feledtetni velünk a rosszat. Vidám barakkot csinált orszá-gunkból. Volt Hofi Gézákn, táncdalfesztiválunk, nagyobb darab kenyérünk, volt népautó, színes TV, hűtőszekrény, munkahely és háztáji, hogy vasár-nap is dolgozhassunk. Jött a gulyás kommunizmus és feledésbe merült a múlt. Góliát kedves öreg bá-csiként cukorkát osztogatott népe fiainak és sokan megszerették őt. 1989-ben azonban, egy nem várt pillanatban Góliát haláltusa véget ért. A biroda-lom összedőlt és kilehelte lelkét.

Hát mégsem hiába haltak meg ők, a forradalmá-rok, az I és a II világháború hősei. A szabadságért kiontott vérükkel, ők verték be az első szeget a kommunizmus koporsójába. Szabadságunk árát ők fizették meg, ezért olyan drága nekünk ez a sza-badság. Ezért olyan drága nekünk az ő emlékek.

Miért nem tudunk mégis jól élni szabadságunk-kal, miért olyan otthonatlan manapság 56 emlé-ke? Mi az oka? Az egyik okát abban látom, hogy Góliát tovább él bennünk, sokszor megalázott nemzetünk lelkében, mint közöny, igénytelenség, erkölctelenség, hitetlenség.

Elmaradt a bűnbánat, a bocsánatkérés Istentől és egymástól és ezért nincs bűnbocsánat, csak marakodás, indulat és gyűlölet. A másik oka az, hogy fogyasztóvá züllesztett népünkől, túl sokat követel 56 szellemisége. Nem tudunk vele azono-sulni, mert értékei mára már látszólag elavultak, túlságosan romantikusak. A mai önző, magának élő és gyűjtő ember, szinte irítozik egy ilyen múlt-tól. Megszégyenítő ránk nézve, hogy azok tudtak tiszta, szent ügyekért, nemzetért, közösségért lelkesedni és tömeges áldozatot hozni, mi pedig már a szomszédunkon sem akarunk segíteni. Nem csoda hát, ha a gátlástalanság, az érzéki örömek hajszolásának eme világában, gyermekeink nem tudnak azonosulni 56 értékeivel.

Miért nem tudunk élni ajándékba kapott sza-badságunkkal? Mert megkötözte, rabul ejtette a lelkünket Góliát. Nem csak testileg, lelkileg is le-het rab valaki és ez a lelki rabság, még súlyosabb, még boldogtalanabbá tesz, mint a testi. A lelki megkötöttség, rosszabb a vasrácsoknál.

Ugye tapasztaltjátok, hogy ez a nemzet rabja lett önpusztító szenvedélyeknek, a beteges ag-godalomnak, félelmeknek, gyilkos indulatoknak, a gyűlölködésnek, gyanakvásnak. Rabja lett a tisztátalan gondolatoknak, az erkölcstelen élet-vitelnek, a szabadosságnak és még sok minden másnak. Ezért olyan beteg és boldogtalan az em-ber, a nemzet. Kicsoda szabadíthatja meg lelkün-ket, hogy boldogan élhessünk szabadságunkkal? Mintegy kétezer évvel ezelőtt, Isten Szabadítót küldött a világba, hogy legyen, Aki az emberek lelkét is szabaddá tegye. Ott a Golgota keresz-tjén, Isten Fia a világ legnagyobb szabadságharcá-vá-ta meg Góliát atyjával, a Sátánnal. Ott a Golgotán, Jézus Krisztus győzött, a kígyó fejére taposott, életét adta azért, hogy mi lelkileg szabadon, bol-dogan élhessünk és halhassunk meg. Ha valaki felnéz arra a középső keresztre és hisz abban, Aki ott szenvedett, annak a lelke felszabadul.

Egy ember lelkének gyógyulása, egy nemzet lel-kének gyógyulása akkor kezdődik el, amikor leborul a Golgota kereszte alatt és Ezsdrás pappal együtt el-mondja: „Szégyenkezem, amikor főlemelem arcomat hozzád Istenem, mert bűneink elborították fejünket és vétkünk az égig növekedett...” bűneink miatt jutot-tunk (...) fegyverre, fogságba, prédára, és arcunk szé-gyenére, ahogyan ma is van.” „...bűneinkhez képest kíméletesen bántál velünk, sőt megengedted, hogy némelyek közülünk megmeneküljenek.”

Ez a bűnbánat szava. Ha azt akarjuk, hogy éle-tünk és nemzetünk sorsa jobbra forduljon, térjünk meg Istenünkhöz és tartsunk bűnbánatot. Ha azt akarjuk, hogy 56 szellemiségét átérezzük és érte-keit magunkénak valljuk, tartsunk bűnbánatot. Azért uralkodik ma is szabadon Góliát, unokái azért tündökölnék ma is nemzetünk megmentői-nek képében, azért etetik meg velünk hazugsá-gokat, azért tüntetik el a jó és a rossz közti külön-b-séget, mert nincs bűnbánat. Nem a gyűlöletnek, a bűnbánatnak az ideje van itt testvéreim. Ne szállj szembe a gonosszal. Összeszorított fogak-kal, gyűlölettel, fegyverrel soha sem győzhetjük le Góliátot és unokáit. Tartsunk bűnbánatot, alázuk meg magunkat, kérjünk bocsánatot Istentől. Fo-gadjuk be Jézust a szívünkbe és engedjük, hogy átformáljon belőlünk mindent. Ő megtanít és ké-pessé tesz arra, hogy imádkozzunk népünkért, vezetőinkért, szeressük ellenségeinket, bízzuk az ítéletet az Úrra, Akinek van hatalma birodalmakat eltörölni és uralkodókat letaszítani a trónjukról egyetlen pillanat alatt. De még ahhoz is van hatal-ma, hogy a gonoszak szívét magához fordítsa. Ne feledjük, „ahol az Úrnak Lelke, ott a szabadság.” Az árkokat, amelyeket Góliát ásott a lelkünkben, emberek betemetni nem tudják, azt egyedül csak Jézus vére tudja. Nemzetünk megmaradásának, a megbékélésnek és a szabadságnak a kulcsa tehát Jézus kezében van. Forduljunk hozzá bizalommal, tegyük le sorsunkat az Ő kezébe, mert ott van az a legjobb helyen. Ma, amikor a hőseinkre emlé-kezünk és szabadságunkért adunk hálát, mondjunk köszönetet Istennek azért, hogy még vagyunk és adjunk hálát neki azért, hogy Ő még ma is, a mi szabadításunkon munkálkodik.

Ámen

„Otthonunk a Kis-Sárrét” nyári táborok, 2006

„Azt azonban nem akartam tenni boldogult kedves apám emlékéért se, hogy azt a házat, amelyben ő lakott és amelyet ő építtetett eladjam, esetleg leromboltassam...”

...Boldogult kedves apám emlékéhez a legméltóbbnak azt találom, ha azt iskolahelyiségül a községnek ajándékozom úgy, hogy az folyton iskola maradjon, ahol a gyermekek csak jót és hasznos dolgot tanulhatnak, és ezzel hasznos polgárai lehessenek a magyar hazának...

...Ha tehát ezen adományomat elfogadni méltóztatik, és a felajánlott házat iskola céljaira alkalmasnak vélik, úgy én annak csak örülni fogok és a jó Isten áldását kérem erre a házra, és mindazokra, akik abban tanítani és tanulni fognak.”

(Bölgöny József levele Nagy Imre biharugrai tiszteletesnek.

Kelt: 1911. február 16-án (részlet)

Idén harmadik alkalommal került megszervezésre a szegedi székhelyű Csermely Környezetvédelmi Egyesület és a Biharugrai Önkormányzat „Otthonunk a Kis-Sárrét” névre keresztelt nyári táborsorozata. A programok résztvevőinek a tavalyi évhez hasonlóan a Biharugra szívében lévő régi iskolaépület, a Bölgöny kúria adott otthont.

Bemutakozik a Csermely Környezetvédelmi Egyesület környezeti nevelési csoportja :

A Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Kar Környezetvédelmi Klub vezetésével 2002-ben a főiskola több hallgatója összefogott annak érdekében, hogy a szegedi ifúság környezettudatos magatartását kialakítsa, fejlessze.

Pár hónappal később az egyre több taggal bíró társaságunk bekapcsolódott a CSEMETE Természet- és Környezetvédelmi Egyesület programjaiba, rendezvényeibe (segítettünk az Autómentes Világnapok szervezésében, a biokampányokban és a Környezetvédelmi Világnap lebonyolításában.).

Szakmai gyakorlataink lehetővé tették, hogy a Szegedi Vadaspark által szervezett „Jeles napok” sorozatban is részt vehessünk. Az itt szerzett tapasztalatainkat jelenleg a Százszorszép Gyermezház rendezvényein kamatoztatjuk.

2003 nyarán tapasztaltuk meg először a táborszervezés rejtelmeit az MME Csongrád megyei csoportjával Kömpöcön.

2003 szeptemberében az újonnan megalakult Csermely Környezetvédelmi Egyesület környezeti nevelési projektjeinek szervezése is új lehetőséget nyitott meg számunkra. Ez jelentette a motivációt nekünk egy saját tábor megtervezéséhez, amit 2004 nyarán, Biharugrán bonyolítottunk le – ez volt az első „Otthonunk a Kis-Sárrét” táborunk. 2005-ben a biharugrai Önkormányzat segítségével a Bölgöny-kúria ad otthont táborainknak. Így tavaly már két táborot sikerült szerveznünk: Természetismereti, madarász és horgásztábor, valamint a Természetismereti és kultúrtörténeti tábor.

Második táborunkban már a helyi gyerekek is részt vettek, és a kistérség lakosságával is sikerült kialakítanunk pozitív kapcsolatokat.

Az idei évben még nagyobb lelkesedéssel fogtunk neki a táborok tervezésének, majd lebonyolításainak. A már meglévő két tábor mellett elindítottuk a Természetismereti és kreatív tábor is.

Céljain, progrjaink:

A természetismereti táboraink megtervezésénél számunkra nagyon fontos volt, hogy egy olyan mintaértékű környezeti nevelési programcsomagot alakítsunk ki, amely kizárólag a Kis-Sárrét múltbéli és jelenlegi arculatát mutatja be. Kiemelkedő hangsúlyt fektet a környezettudatos nevelés- és a természetismeret- helyi lehetőségeinek leghatékonyabb kiaknázására (madárfigyelés, tanyalátogatás, horgászat, stb...). A programok így magukba foglalják a környék természeti értékeinek, kultúrtörténeti emlékeinek bemutatását, azok játékos megismerését, hosszabb távon, pedig -reményeink szerint- a megszerettetését táborozóinkkal. Ennek függvényében indítottuk el első két hirdetett táborunkat még 2005-ben.

Az idei évben a 8-12 év közötti korosztálynak dolgoztuk ki a tábori előadásokat, terepi foglalkozásokat, vetélkedőket. A hatékony munka érdekében csoportos foglalkozásukat tartottunk, 3-5 résztvevőre jutott egy vezető pedagógus, vagy végzős hallgató. A zöld kendőkkel szétosztott csapatok a tábor zárásáig minden nap pontozva lettek, ilyenkor értékeltük a horgászatot, a kreativitást, és a szellemi- és ügyességi vetélkedőket.

Egy nap a táborban:

A délelőttök általában elméleti oktatással, beszélgetésekkel, a falu értékeinek megismerésével, tanyalátogatással, növény és állathatározással illetve felszerelés készítésével (horgászok esetében) teltek.

Miután az ebédet elfogyasztottuk a Szabó Pál Általános Iskola Napköziotthonos konyháján, csendes pihenőt tartottunk a nagy meleg miatt, és csak ezután indultunk el madarászni, horgászni, túrázni (a táborunkban sokszor elhangzott „Mikor?” kérdést ilyenkor lehetett hallani a legtöbbször :-).

A táborozók horgász-tudásukat a Begécsi víztározó „Ékszer” tározójában kamatoztathatták. A túrázni vágyók megismerhették a Cigány-telelők növényvilágát, meghallgatták a Ludas tó szépirodalmi történetét a Bodorház vadregényes környezetében pihenve, betekintést nyerhettek a Begécsi víztározó extenzív halgazdálkodási folyamataiba (az első táborunkban egy lehalászaton is részt vettünk). A kultúrtörténeti táborozókkal az Ugrai-erdőt, és a Biharugra határában lévő mezőket, legelőket is megnéztük. Meglátogattuk az akkor még épülő lovardát, a kinti jurta érintésével. Háziállat simogatásra is lehetőségünk volt a táborok során.

A kultúrtörténeti értékek után „éhezők” számára bemutattuk a régi halgazdasági épületeket (iroda, magtár, stb...) a Szabó Pál: Isten malmai című regénye alapján. Szoboszlai Zoltán vezetésével, pedig megismerhették a Böllöny-kúria, a szilasi kastély és biharugrai református templom történetét. A merészebbek egy alagútkutatásban is részt vehettek.

Az eseménydús délutáni programok után hamar eljött a vacsora, és aki ezután is érzett magában még energiát, az néptáncot tanulhatott, megsüthette a napi zsákmányát, vagy az utolsó napi karaoke estén énekelte ki magát.

Jövőbeli terveink:

Az idei nyáron 89 gyereket sikerült letáboroztatnunk az ország minden pontjáról, örömmel tapasztaltuk, hogy idén már egyre több volt a helyi és környékbeli résztvevő is. Jövőre is igyekszünk a békés megyei gyerekek kedvezményt biztosítani, a Kis-Sárrét településeinek élőknek pedig kiemelt kedvezményt. A terveink között szerepel a helyi fiatalok nagyobb számban való bevonása a tábortervezéstől a táborzárásig. A már működő három tábor típus mellett még legalább két egyedi lehetőséggel szeretnénk gazdagítani a jövő évi kínálatunkat.

Anyagi forrásaink 2006-ban sajnos nem biztosították a nyomtatott formában való hirdetést, így csak az interneten hirdettünk, a helyi újság megjelenése nagy segítséget nyújthat számunkra is a jövőben.

Ezúton szeretnénk köszönetet mondani mindazoknak akik a táboraink megvalósulását, működését biztosították az elmúlt három év során!

Mikics Péter
projektvezető

A táborokkal kapcsolatos elképzeléseket, ötleteket, véleményeket a következő E-mail címre kérnénk: kissarret@gmail.com

Táborainkkal kapcsolatos információk: <http://www.kissarret.zug.hu>

Mahovics kocsmát nyitott!

A korábban Biharugrán tánctanárként elhíresült Mahovics Tamás kocsmát nyitott Vésztőn, Fehér Holló néven. Az italboltban a szeszes italok árusítása mellett, kulturális rendezvények is megrendezésre kerülnek. Legutóbb 2006. november 4-én az ünnepélyes megnyitóval egyidejűleg táncházzal szórakoztatta vendégeit. A jó hangulatról a Suttyomba zenekar és a számos településről összesereglett táncosok gondoskodtak. Ezúton is köszönik a Biharugráról érkezett vendégeknek a táncházban való részvételét. A következő táncos rendezvény 2006. december 22-én pénteken lesz. Információ kérhető: 06-30-606-6764 Vésztő, Kóti út 48. Találkozunk a „Fehér Holló”-ban!

ZOTYA GASZTROKULTURÁLIS ROVATA vol. 2.

BIRKAGULYÁS

Hogy mi van...?

Hát nem tudom, de végre le kéne szakadni a magyar népnek arról a nyilvánvaló tévképzetről, hogy birkából csak pörköltet lehet csinálni, s azt is főleg úgy, hogy a csontot jó szilánkosra csapjuk szét, hogy az ember a szájpadrására fúródott daraboktól kerüljön földöntúli kulináris élményfürdőbe (grrr...!!!), a hús meg lehetőleg mennél mócsingosabb és rághatatlanabb, annál jobb... (Tessenek Rózsa Kálmántól eltanulni a helyes készítési módot!)

Komolyan gondolkodtam már azon, hogy az általános iskolai tananyagba bele kellene iktatni valamiféle konyhakultúra-szerű tantárgyat, s kötelező jelleggel megismertetni az embereket még fiatal korukban az ételek sokszínűségével. Sajnos azt tapasztalni ugyanis, hogy a társadalom javarésze nem képes a „pörköt-rántotthús-tóttkáposzta-husleves” (sic!) tengelytől milliméterekre sem eltávolodni. Ami egy kicsit is szokatlan, arra meg milyen jólesik azt mondani, hogy „nemszeretem”, úgy lazán, megkóstolás nélkül, meg hogy „mi másképp szoktuk meg”, holott, simán meg lehet szokni borzalmas kajákat is, egészen a gyermekkortól kezdve, s az igazság az, hogy túlnyomórészt erről van szó az ilyen kijelentések hátterében.

Jelen értekezésünk tárgya ugyanakkor nem ez, hanem másvalami, egészen pontosan az ír birkagulyás leend, eredeti nevén „Irish Stew”, melyet valamikor jó száz évvel ezelőtt „Írlandi tyú” névre magyarítottak egy szakácskönyvben, ahogy azt Váncsa István nemrég megjelent, ám máris klaszikus receptgyűjteményéből megtudhatjuk. (Ja, tényleg, azt a könyvet meg minden embernek, aki valaha is fakalatot vesz a kezébe, kötelező olvasmánnyá tennem, s nemcsak a receptek miatt. Szóval, tessenek elmenni a könyvesboltba, oszt' jól megvenni, szabadidős tevékenységként pedig olvasgatni belőle! Hasznos és tanulságos.)

Hozzávalók:

Először is eldöntjük, hogy mekkora adag birkahúst vagyunk hajlandók elpocsékolni az én kedvemért. Aztán a következőképpen számolunk:

1 kilogramm (szigorúan kicsontozott, lefaggyúzott, lehártyázott!!!) kis kocakra vágott húshoz kell 25 deka hasábokra vágott vegyes gyökérzöldség (répa, petrezselyemgyökér, zeller), 1 nagy fej hagyma és 40 deka krumpli karikára vágva, 25 deka felcikkezett kelkáposzta, só, szemes bors, kakukkfű, majoranna és csombor, más néven borsikafű (ezeket mindet be lehet már szerezni szárított és friss változatban is).

Bográcsban így készül:

A bográcsot jól, de vékonyan kikenjük zsírral. Rétegenként belefektetjük a hozzávalókat, a következő sorrendben: krumpli, hús, zöldség, hagyma, akár többször is ismételve a rétegeket. Mindegyik réteget

sózzuk, megszórjuk pár szemesborssal, valamint a zöldségekkel, nem sajnálva ki őket az edényzetből. Ha elfogytak az alapanyagok, annyi vizet öntünk rá, hogy ellepje, majd a tűzre tesszük. Ha felforrt, nem habozunk, hanem kicsit lehabozzuk, de annyira nem muszáj, nem húsleveset készítünk. Viszonylag lassú tűzön gyöngyözve főzzük, illetve ahogy sikerül, olyan nagyon nem tudjuk elrontani.

Most ekkor van bő másfél-két óránk vidám sörök elfogyasztására, lehetőleg jó társaságban, de azért a tüzet ne hagyjuk se elkanászodni, se nagyon leégni. Mikor végre meg merjük kóstolni, saccoljuk meg, hogy a húsnak mennyi idő kell még, hogy teljesen omlós legyen, aztán a vége előtt laza húsharminc perccel belegórhadjuk a kelkáposztát, illetve, ha van kedvünk, még krumplit is. Aztán, egyszer csak úgy döntünk, hogy készen van. Friss fűszernövényekkel megszórva a legjobb tálalni.

Nagyon fontos: NEM SZABAD KEVERGETNI!!! Inkább csak lazán rázogassuk a bográcsot.

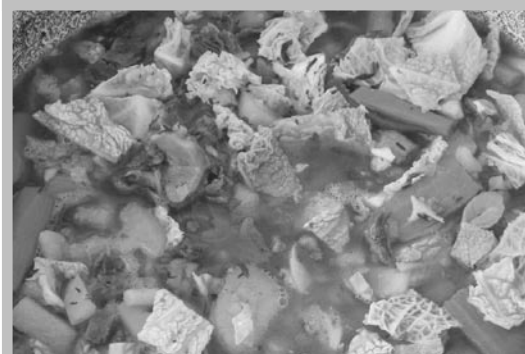
Egyéb hozzáfűznivalóm is van. Ha bárki megbotránkozik azon, hogy a szentnek tekintett pirospaprika (meg kömény) helyett ilyen irtó egzotikus fűszerekkel kell dolgozni, akkor az első borzongással egyidőben jusson eszünkbe a következő: a majoranna, a kakukkfű és a csombor, mind egy szálig tradicionális fűszerei az erdélyi konyhának, mely gasztronómiai hagyomány néhány fokkal korábbi fejlődési állapotát őrizte meg a magyar konyha néven általunk világhírűnek gondolt dolognak annál, mint mikor a fűszerpaprikát egyáltalán kezdtük megismerni. Az meg valamikor a XVI. század után volt csak, történelemkönyvekben utána lehet nézni. Mindegy, csak azt akartam ezzel mondani, hogy ez akár hagyományos magyar étel is lehetne, ha mi találtuk volna ki, bár ki tudja, lehet, hogy valamelyik kis erdélyi faluban évszázadok óta készítenek valami ehhez igencsak hasonló egytálételt.

Mindazonáltal azon is érdemes elgondolkodni kicsinykét, hogy az írek mély szeretettel gondolnak a magyarokra, s úgy vélik, hogy mi tulajdonképpen rokon nemzet vagyunk, no, ha nem is antropológiailag, ámde kulturális hagyományainkban, történelmünkben, mentalitásunkban, ésatöbbi, ésatöbbi..., legyünk reá büszkéek!

Utóirat:

Nemrég a bakonszegi birkafőző versenyen készítettük népes társaságban, s különdíjat érdemelt a cucc. Na, ott jegyezte meg az egyik „szomszéd”, hogy nem bírja ő követni az ilyen reformkajákat. Khm! Az Irish Stew csak párszáz évvel (de lehet, hogy ezer is megvan az!) bír nagyobb hagyományokkal, mint a birkapaprikás, no de sebj. Bátraké a szerencse. A szomszéd mindenestre nem volt a díjazottak között. Főztünkéből pediglen egy árva falat sem maradt, s nem azért mert elvitte a cica...

IZ

Erre járt a Muzsikás Együttes!

Október 19-én két rendhagyó énekórát tartott a környékbeli iskolákban a világhírű Muzsikás együttes. Jáltak Körösnagyharsányban és Geszten, s megismertették a gyerekeket a népi muzsikálás alapjaival. Bemutatták a hagyományos hangszereket, s azt is érzékeltették a gyerekekkel, hogy hogyan épülnek fel az egyes zeneszámok, mi kell ahhoz, hogy a népdalok úgy szólaljanak meg, hogy az táncra csábítsa a hallgatóságot.

Ígéretet kaptunk arra, hogy hamarosan Biharugrára is ellátogatnak, s az itteni diákoknak, s minden érdeklődőnek szívesen tartanak egy újabb énekórát.

Muszáj azt is megemlíteni, hogy kiderült, a zenekar primását, Sipos Mihályt személyes kapcsolat fűzte Szabó Pálhoz és családjához, hiszen Budán közel laktak egymáshoz. Reméljük, erről a következő találkozás alkalmával bővebben is beszélgethetünk vele.

Szeretettel várjuk őket!

IZ